

Brüsszel, 2021. január 25.
(OR. en)

5591/21

LIMITE

JUR 43
UK 25

A JOGI SZOLGÁLAT VÉLEMÉNYE¹

Küldi:	Jogi Szolgálat
Tárgy:	Kereskedelmi és együttműködési megállapodás egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között – Kizárólagosan uniós megállapodás – Az EU potenciális hatáskörének gyakorlása

I. BEVEZETÉS

1. A Coreper 2020. november 23-i ülésén a Tanács Jogi Szolgálatának képviselője szóbeli felszólalásban taglalta az Egyesült Királysággal kötendő – akkor még tárgyalás alatt álló – megállapodás jogi természetét, közelebbről a vegyes jelleg kérdését és annak lehetőségét, hogy a megállapodást kizárólag az EU kösse meg azáltal, hogy gyakorolja az úgynevezett potenciális hatáskörét. Időközben, 2020. december 30-án aláírták az egyrészről az EU és az Euratom, és másrészről az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodást (a továbbiakban: a kereskedelmi és együttműködési megállapodás).

¹ Ez a dokumentum olyan jogi véleményt tartalmaz, amely az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében védett, és amelyet az Európai Unió Tanácsa nem hoz nyilvánosságra. Jogosulatlan közzététel esetén a Tanács minden jogot fenntart.

2. Ez a vélemény megerősíti és írásban részletezi a Tanács Jogi Szolgálatát által korábban szóban adott válaszokat, miután több delegáció kérte ezt, elsősorban az Egyesült Királysággal foglalkozó munkacsoport 2021. január 13-i ülésén. A vélemény kiemelten foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy az EU gyakorolhatja-e potenciális külső hatáskörét – vagyis gyakorolhatja-e a hatáskörét a megosztott hatáskörbe tartozó olyan területeken, amelyek az EUMSZ 3. cikke (2) bekezdésének és a vonatkozó esetjognak az értelmében nem tartoznak közös szabályok hatálya alá –, továbbá a hatáskör-gyakorlás ezen esetének jogi következményeivel.
3. A megállapodás folyamatban lévő megkötési folyamatának szoros határidejére figyelemmel ez a vélemény a kereskedelmi és együttműködési megállapodásra összpontosít, de nem vizsgálja mélyrehatóan annak minden vonatkozását, illetve nem ad átfogó és részletes hatáskör-elemzést.

II. TÉNYBELI ÉS JOGI HÁTTER

4. A Tanács 2020. február 25-én elfogadta a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával egy új partnerségi megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló határozatát², amelyhez csatolták a tárgyalási irányelveket³. A határozatban a Tanács az Európai Bizottságot jelölte ki az Unió főtárgyalójának. Ezzel egyidejűleg a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői a Tanács jegyzőkönyvében rögzítendő nyilatkozatot⁴ tettek. Ebben a nyilatkozatban a tagállamok képviselői felhatalmazták a Bizottságot, hogy a jövőbeli kapcsolatok teljes spektrumát illetően folytassa le a tárgyalásokat, ideértve a tagállami hatáskörbe tartozó területeket is, és kijelentették, hogy arról, hogy az új megállapodást az Unió, vagy pedig az Unió és tagállamai fogják-e megkötni, a tárgyalások végén kell majd dönteni⁵.

---

² A Tanács (EU, Euratom) 2020/266 határozata (2020. február 25.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával egy új partnerségi megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról (HL L 58., 2020.2.27., 53. o.).

³ 5870/20 ADD 1 REV 3: Melléklet a következőhöz: A Tanács határozata a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával egy új partnerségi megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról, 2020. február 25.

⁴ A 6239/20 dokumentum B. melléklete.

⁵ „[A] tagállamok képviselői [...] felhatalmazták a Bizottságot, hogy [...] folytassa le a tárgyalásokat, ideértve a tagállami hatáskörbe tartozó területeket is”, és „[a]rról, hogy a[...] megállapodást az Unió, vagy pedig az Unió és tagállamai fogják-e megkötni, a tárgyalások végén születik majd döntés.” (utólagos kiemelés).

5. A 2020. december 24-én lezárult tárgyalások eredményeként három megállapodás született: a kereskedelmi és együttműködési megállapodás; a kereskedelmi és együttműködési megállapodást kiegészítő, az EU és az Egyesült Királyság közötti, a minősített adatok cseréjére és védelmére vonatkozó biztonsági eljárásokról szóló megállapodás; valamint az Egyesült Királyság kormánya és az Európai Atomenergia-közösség közötti, a nukleáris energia biztonságos és békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló megállapodás. Amint azt fentebb jeleztük, ez a vélemény az első megállapodásra összpontosít.
6. A kereskedelmi és együttműködési megállapodás – az első cikke értelmében – *„megteremti [az EU és az Egyesült Királyság] közötti széles körű kapcsolat alapját, a jólét és a jószomszédi viszony térségén belül, amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés kapcsolatok jellemeznek, tiszteletben tartva a Felek autonómiáját és szuverenitását”*⁶. A Tanács a megállapodás aláírásáról való döntésekor úgy jellemezte azt, mint amely *„megteremti [az EU és az Egyesült Királyság] közötti széles körű kapcsolat alapját, amely kölcsönös jogokat és kötelezettségeket, közös fellépéseket és különleges eljárásokat foglal magában* – ez a megfogalmazás egyezik az EUMSZ társulási megállapodásokról szóló 217. cikkének megszövegezésével, amely alapján a Tanács az Egyesült Királysággal való kereskedelmi és együttműködési megállapodás aláírása mellett döntött⁷.
7. Az Egyesült Királysággal kötött kereskedelmi és együttműködési megállapodás a szakpolitikai területek rendkívül széles körére kiterjedően állapít meg rendelkezéseket: az árukereskedelem, a szolgáltatások, a beruházások, a digitális kereskedelem, a tőkemozgások és a fizetések, a szellemi tulajdon, a közbeszerzés, az energetika, a légi fuvarozás és a közúti közlekedés, a halászat, a szociális biztonsági rendszerek koordinálása, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentesség (a megállapodás második része), a bűnüldözési együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés (a megállapodás harmadik része), a tematikus együttműködés (egészségügy és kiberbiztonság) (negyedik rész), valamint az uniós programokban való részvétel (ötödik rész) területén.

---

⁶ Lásd a megállapodás COMPROV.1. cikkét (Cél). Ez a megfogalmazás hasonló az EUSZ 8. cikke (1) bekezdésének szövegével, amely az Uniónak a vele szomszédos országokkal való kapcsolatára vonatkozik.

⁷ Lásd az egyrészről az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészről Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodásnak, valamint az Európai Unió és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti, a minősített adatok cseréjére és védelmére vonatkozó biztonsági eljárásokról szóló megállapodásnak az Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2020. december 29-i (EU) 2020/2252 tanácsi határozat (HL L 444., 2020.12.31., 2. o.) (5) preambulumbekendését.

A megállapodás a közös intézményi keretet biztosító rendelkezéseken (a megállapodás első része) nyugszik, ideértve egy vitarendezési mechanizmust (hatodik rész) és a felek közötti egyenlő versenyfeltételeket. A megállapodáshoz 49 mellékletet és a következő három jegyzőkönyvet csatolták: a hozzáadottérték-adó területén folytatott közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről, valamint az adókból, vámokból és illetékekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló jegyzőkönyv; a vámügyekben történő kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló jegyzőkönyv; és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló jegyzőkönyv.

A megállapodás – a második cikkében – úgy rendelkezik, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kétoldalú megállapodások „*az e megállapodást kiegészítő megállapodásoknak minősülnek, kivéve, ha az említett megállapodások másként rendelkeznek*”, valamint hogy „*[a]z ilyen kiegészítő megállapodások az e megállapodás által szabályozott átfogó kétoldalú kapcsolatok szerves részét és az átfogó keret részét képezik*”⁸.

8. A Tanács 2020. december 29-én elfogadta a kereskedelmi és együttműködési megállapodásnak, valamint az adatbiztonsági megállapodásnak az Unió nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló határozatot (a továbbiakban: az aláírásról szóló határozat)⁹.
9. Ezzel a határozattal a Tanács, „*[t]ekintettel arra, hogy e kereskedelmi és együttműködési megállapodás – amely egy az Unióból kilépett országgal létrejött átfogó megállapodás – jellegében kivételes és egyedülálló, [...] úgy határoz[ott], hogy él az Unió rendelkezésére álló azon lehetőséggel, hogy az Egyesült Királyság tekintetében gyakorolja külső hatáskörét*” ((6) preambulumbekzdés). A Tanács tehát azt a politikai döntést hozta, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodást kizárólagosan uniós megállapodásként kell megkötni. Az aláírásról szóló határozat ezt kifejezetten kimondja.

---

⁸ Lásd a COMPROV.2. cikket (kiegészítő megállapodások).

⁹ Lásd a fenti 7. lábjegyzetet.

E politikai döntés indokait az aláírásról szóló határozat (6) preambulumbekzdése ismerteti („[t]ekintettel arra, hogy e [...] megállapodás [...] jellegében kivételes és egyedülálló”), de közvetve a (16) preambulumbekzdése is, amely azt részletezi, hogy a Tanács miért döntött a megállapodás ideiglenes alkalmazása mellett: azért, mert „[a]z Unióból már kilépett országment az Egyesült Királyság az Unióval való kapcsolatát illetően olyan más és egyben kivételes helyzetben van, amely eltér [...] egyéb harmadik országok helyzetétől”. Tudott volt, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti együttműködés szintje az átmeneti időszak végén még meglévő igen magas szintről – amely időszak alatt az uniós vívmányokat még alkalmazni kellett az Egyesült Királyságra – az átmeneti időszak végét követően alacsonyabb szintre fog csökkenni, és ez fennakadásokhoz fog vezetni – ennek súlyosságát pedig mérsékelni lehet azzal, ha a kereskedelmi és együttműködési megállapodást ideiglenesen alkalmazzák.

10. Ezen politikai döntés következményeit és korlátait kifejezetten leírja az aláírásról szóló határozat (15) preambulumbekzdése és 10. cikke, melyek szerint „[a]z uniós hatáskörnek a kereskedelmi és együttműködési megállapodáson keresztüli gyakorlása nem sérti az Unió és a tagállamok saját hatásköreit a bármely más harmadik országgal való nemzetközi megállapodások bármely folyamatban lévő vagy jövőbeli tárgyalása, aláírása vagy megkötése tekintetében, vagy a kereskedelmi és együttműködési megállapodás [...] bármely kiegészítő megállapodás[a] jövőbeli tárgyalása, aláírása vagy megkötése tekintetében”.
11. A Bizottság 2020. december 25-én benyújtotta a kereskedelmi és együttműködési megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatot¹⁰. A Tanács jelenleg tárgyalja ezt a javaslatot.

---

¹⁰ COM(2020) 856 final.

III. JOGI ELEMZÉS

12. A Tanács Jogi Szolgálatának véleményét kérték a kereskedelmi és együttműködési megállapodás jogi természetével, közelebbről azzal kapcsolatban, hogy az EU gyakorolhatja-e potenciális hatáskörét, hogy a megállapodás megköthető-e kizárólagosan uniós megállapodásként, valamint hogy ezen hatáskör-gyakorlás milyen jogi következményekkel jár a tagállamokra nézve. Amint azt a fenti 3. pontban jeleztük, a Tanács Jogi Szolgálat nem bocsátkozik a megállapodás egyes címeinek vizsgálatába, illetve átfogó és részletes hatáskör-elemzésbe.

A. Az EU kizárólagos és megosztott hatásköre, a Bíróság értelmezésében

13. Az EUMSZ 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a következő területeken: vámunió; a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok megállapítása; monetáris politika azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euro; a tengeri biológiai erőforrások megőrzése a közös halászati politika keretében; továbbá a közös kereskedelempolitika.
14. Az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az EU „szintén kizárólagos hatáskörrel rendelkezik nemzetközi megállapodás megkötésére, (...) annyiban, amennyiben az a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja”. Amint azt a Bíróság a műsorsugárzó szervezetekről szóló egyezmény ügyében¹¹ világossá tette, a 3. cikk (2) bekezdésének ez utóbbi tagmondata kodifikálja az ún. AETR-ítélet¹² képezte ítélkezési gyakorlatot.

---

¹¹ A C- 114/12. sz. Bizottság kontra Tanács („a műsorsugárzó szervezetekről szóló egyezmény”) ügyben a Bíróság (nagytanács) által 2014. szeptember 4-én hozott ítélet (EU:C:2014:2151) 66. és 67. pontja. Lásd még a Bíróság (nagytanács) 2014. október 14-i, az 1980. évi Hágai Egyezményről szóló 1/13. sz. véleményének (EU:C:2014:2303) 69–74. pontját.

¹² A C-22/70. sz. Bizottság kontra Tanács („AETR”) ügyben 1971. március 31-én hozott ítélet (EU:C:1971:32) 17–19. pontja. „17. Minden esetben, amikor a Szerződésben meghatározott valamely közös politika végrehajtása érdekében a Közösség olyan rendelkezéseket hoz, amelyek bármely formában közös szabályokat állapítanak meg, a tagállamok sem egyénileg, sem pedig közösen nem jogosultak többé e szabályokat érintő, kötelezettségeket tartalmazó megállapodásokat kötni a harmadik államokkal. 18. Amint ugyanis e közös szabályok bevezetésére sor kerül, egyedül a Közösség jogosult a közösségi jogrendszer alkalmazási területének egészére vonatkozó hatállyal harmadik államokkal szemben szerződéses kötelezettségeket vállalni és teljesíteni. 19. Következésképpen a Szerződés rendelkezéseinek végrehajtásában nem lehet szétválasztani a Közösségen belüli intézkedések rendszerét a külkapcsolatokétól.”(nem hivatalos fordítás)

15. A megosztott hatáskörökkel kapcsolatban az EUMSZ 4. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az Unió a tagállamokkal megosztott hatáskörrel rendelkezik azokban az esetekben, ahol a Szerződések olyan hatáskört ruháznak rá, amely nem tartozik a 3. és 6. cikkben felsorolt területekhez.

(2) Az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörök a következő fő területeken alkalmazandók:

- a) belső piac, (...)
- e) környezetvédelem,
- f) fogyasztóvédelem;
- g) közlekedés, (...)
- i) energiaügy,
- j) a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség,
- k) a közegészségügy terén jelentkező közös biztonsági kockázatok(...).”

16. A Bíróság következetesen azt állapította meg, hogy fennáll annak a kockázata, hogy a tagállamok részéről tett kötelezettségvállalások érinthetik a közös uniós szabályokat, illetve megváltoztathatják azok hatályát, ami indokolja az Uniónak az EUMSZ 3. cikke (2) bekezdése szerinti kizárólagos külső hatáskörét olyankor, amikor a szóban forgó kötelezettségvállalások az említett közös uniós szabályok hatálya alá tartoznak¹³.
17. E kockázat megállapításának nem előfeltétele, hogy a – meglévő vagy tervezett – nemzetközi kötelezettségvállalások hatálya alá tartozó terület és az uniós szabályok hatálya alá tartozó terület teljes mértékben egybeessen. A közös uniós szabályok hatályát a nemzetközi kötelezettségvállalások különösen akkor érinthetik vagy változtathatják meg, ha ezen kötelezettségvállalások egy, az említett szabályok által jelentős részben már szabályozott területhez tartoznak. Továbbá a közös uniós szabályokra gyakorolt befolyás ilyen kockázata akkor állapítható meg, ha a szóban forgó nemzetközi kötelezettségvállalások, anélkül hogy szükségszerűen ellentmondásban lennének az uniós közös szabályokkal, hatással lehetnek e szabályok értelmére, hatályára és hatékony érvényesülésére¹⁴.

¹³ A Bíróság 1993. március 19-i 2/91. sz. véleményének (ILO) 25. pontja; a C-467/98. sz. Bizottság kontra Dánia („nyitott égbolt”) ügyben a Bíróság által 2002. november 5-én hozott ítélet (EU:C:2002:625) 82. pontja; a Bíróság (teljes ülés) 2006. február 7-i 1/03. sz. véleményének (Luganói Egyezmény) (EU:C:2006:81) 120–126. pontja.

¹⁴ Lásd a 2/91. sz. ILO-vélemény (a 13. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) 25. és 26. pontját; a „nyitott égbolt”-ítélet (a 13. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 82. pontját; az 1/03. sz. vélemény (Luganói Egyezmény) (a 13. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) 120. és 126. pontját; „a műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezmény”-ügyben hozott ítélet (a 11. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 68–73. pontját; valamint a C-626/15. és C-659/16. sz. Bizottság kontra Tanács („Weddel”) egyesített ügyekben a Bíróság

A szóban forgó nemzetközi jogi eszköz és a vonatkozó uniós szabályok közötti kapcsolat elemzése során figyelembe kell venni az uniós jog szabályait, illetve az adott jogi eszköz rendelkezései által lefedett területeket, azok előrelátható későbbi alakulását, valamint a szabályok és rendelkezések jellegét és tartalmát annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó jogi eszköz aláshatja-e az uniós szabályok egységes és következetes alkalmazását és az e szabályok alkotta rendszer megfelelő működését¹⁵.

B. Az EU kizárólagos hatásköreinek következményei a tagállamokra nézve

18. Amennyiben az EU belső viszonylatban gyakorolja a hatáskörét, az annyiban jár következményekkel a tagállamokra nézve, hogy ha az EU ezáltal kizárólagos hatáskörre tesz szert, előfordulhat, hogy a tagállamok az EU kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken nem vállalhatnak többé nemzetközi kötelezettségeket az uniós intézményi kereten kívül¹⁶.
19. Ezzel szemben belső viszonylatban, amennyiben az EU egy adott területen (még) nem gyakorolta a megosztott hatáskörét, a tagállamok továbbra is gyakorolhatják a hatáskörüket azon az adott területen „*olyan mértékben (...), amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta*” (az EUMSZ 2. cikkének (2) bekezdése). Ugyanez igaz külső viszonylatban is, amennyiben egy (tervezett) nemzetközi kötelezettségvállalás elemzése arra az eredményre jutna, hogy az EUMSZ 3. cikkének (2) bekezdésében a kizárólagosság tekintetében meghatározott – a Bíróság külső hatáskörökre vonatkozó kiterjedt ítélkezési gyakorlatában foglalt értelmezés szerinti (lásd a fenti 16. és 17. pontot) – feltételek nem teljesülnek, és következésképpen a tagállamok továbbra is gyakorolhatják külső viszonylatban a hatásköreiket.

(nagytanács) által 2018. november 20-án hozott ítélet (EU:C:2018:925) 113. és 114. pontját és az ott hivatkozott esetjogot.

¹⁵ Lásd a Bíróság (nagytanács) 2017. február 14-i 3/15. sz. véleményének (*hozzáférési jogok*)(EU:C:2017:114) 108. pontját és az ott hivatkozott esetjogot.

¹⁶ Lásd a 2/91. sz. *ILO*-vélemény (a 13. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) 25. és 26. pontját; a „*nyitott égbolt*”-ítélet (a 13. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 82. pontját.

20. Példaként említhető, hogy az EU még nem fogadott el közös belső szabályokat a harmadik országoknak biztosított légiforgalmi jogokra vonatkozóan. A harmadik országokkal ilyen kérdésekről kötendő megállapodások megkötésére vonatkozó hatáskör ezért nem vált az EU kizárólagos hatáskörévé¹⁷, és azt akár a tagállamok, akár az EU gyakorolhatja¹⁸.

C. Nemzetközi megállapodások vegyes jellege: kötelező vagy fakultatív

21. Emlékeztetni kell arra, hogy a hatáskör-átruházás elve (az EUSZ 5. cikke) értelmében a nemzetközi megállapodások vegyes jellegűek, azaz az EU és tagállamai egyidejűleg írják alá és kötik meg azokat, amennyiben azok olyan hatásköröket érintenek, amelyeken az EU és a tagállamai osztoznak.
22. A gyakorlatban a vegyes jelleg kétféle lehet: kötelező és fakultatív.

A vegyes jelleg olyan esetekben kötelező, amikor a tervezett megállapodás – az uniós hatáskörbe tartozó területek mellett – egy vagy több olyan területre is kiterjed, amely az EU hatáskörén kívül esik, vagyis olyan területre, amely vonatkozásában a Szerződések nem ruháztak hatáskört az Unióra. Ilyen esetben politikai értelemben nincs választási lehetőség: a megállapodást az Uniónak és tagállamainak együttesen kell megkötnie.

A vegyes jelleg olyan esetekben fakultatív, amikor a tervezett megállapodás egy vagy több olyan területre is kiterjed, amelyen az EU megosztott hatáskörrel rendelkezik, e hatáskör azonban potenciális hatáskör, azaz az EU még nem gyakorolta azt, vagy az adott területet még nem szabályozzák olyan közös uniós szabályok, amelyek tekintetében a tervezett megállapodás – a 3. cikk (2) bekezdésében említett módon és a kapcsolódó esetjog szerint – következményekkel járna. Ilyen esetben a megállapodást vagy az EU és tagállamai, vagy önállóan az EU kötheti meg. A megállapodás attól függően lesz kizárólagosan uniós megállapodás, illetve vegyes megállapodás, hogy a Tanács az EU potenciális hatáskörei teljes körének gyakorlása mellett dönt-e vagy sem. Ez egy olyan politikai döntés, amelyet a Tanácsnak a Szerződések azon vonatkozó rendelkezései alapján kell meghoznia, amelyek hatáskört ruháznak az Unióra.

---

¹⁷ A „nyitott égbolt”-ítélet (a 13. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 90–92. pontja.

¹⁸ Lásd a Tanács Jogi Szolgálatát által a légi közlekedés területén zajló versenyről szóló rendeletről készített vélemény (ST 5990/18) 23. és 24. pontját.

23. A Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodásról szóló véleményében¹⁹ a Bíróság pontosításokkal szolgált az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztásról a kereskedelem és a beruházások területén. A Bíróság megállapította, hogy a Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás nagy része az EU kizárólagos hatáskörébe tartozik, vagy amiatt, mert az EUMSZ 207. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közös kereskedelempolitika hatálya alá tartozik – többek között a közvetlen külföldi tőkebefektetések tekintetében is –, vagy amiatt, mert a közös közlekedéspolitikai hatálya alá tartozik (az EUMSZ 91. cikke és 100. cikkének (2) bekezdése)²⁰.
24. A Bíróság ugyenezen véleményében emlékeztetett arra, hogy a közvetlen külföldi tőkebefektetések az EU kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Annyiban azonban, amennyiben a szabadkereskedelmi megállapodás rendelkezései közvetlen befektetésekre (pl. portfólióbefektetésekre) vonatkoznak, „az EUMSZ 4. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 4. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörbe tartoznak”²¹. Az ilyen potenciális megosztott hatáskör lehetséges gyakorlásával kapcsolatban a Bíróság a „Weddel”-ügyben hozott ítéletében tisztázta, hogy „(...)az az egyedüli körülmény, hogy az Unió nemzetközi szintű fellépése az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartozik, nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a Tanács megszerezze saját intézményén belül az ahhoz szükséges többséget, hogy az Unió egyedül gyakorolja e külső hatáskört”²².
25. A fakultatív vegyes jelleg esetében, amikor is az Unió hatáskörrel rendelkezik a megállapodás hatálya alá tartozó kérdésekben, és ezek közül legalább néhány a potenciális hatáskörébe tartozik, ezt a potenciális hatáskört továbbra is gyakorolhatják a tagállamok, ha úgy kívánják. A Tanács azonban egy adott megállapodás esetében úgy is dönthet, hogy a Szerződésben foglalt vonatkozó jogalapra hivatkozva – az abban foglalt szavazási szabályokkal összhangban – gyakorolni kell az EU potenciális hatáskörét²³. A Tanács politikai döntésén múlik, hogy az EU – egy megállapodás megkötésekor – gyakorolja-e a potenciális hatáskörét külső viszonylatban²⁴.

---

¹⁹ A Bíróság (teljes ülés) 2017. május 16-i 2/15. sz. véleménye (a Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás) (EU:C:2017:376).

²⁰ A közlekedési szolgáltatások esetében a Bíróság az AETR-rel kapcsolatos ítélezési gyakorlatából vezette le ezt a következtetést: lásd a 2/15. sz. véleményt (a Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás) (a 19. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) a 170. pontjától. Megjegyzendő azonban, hogy a Szingapúrral kötendő megállapodás nem terjedt ki a légi közlekedési szolgáltatásokra, lásd a vélemény 63. pontját.

²¹ A 2/15. sz. vélemény (a Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás) (a 19. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) 243. pontja.

²² A „Weddel”-ügyben hozott ítélet (a 14. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 126. pontja.

²³ Lásd a Tanács Jogi Szolgálatának véleményét (ST 12866/19) a CETA beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszeréről, 6. pont.

²⁴ Lásd a C-600/14. sz. *Németország kontra Tanács* („OTIF”) ügyben a Bíróság (nagytanács) által 2017. december 5-én hozott ítélet (EU:C:2017:935) 68. pontját; lásd még a „Weddel”-ügyben hozott ítélet (a 14. lábjegyzetben hivatkozott ítélet) 126. és 127. pontját.

26. Ezt meg kell különböztetni a kötelező vegyes jelleg eseteitől, amikor is egy megállapodás tárgya részben az EU hatáskörébe tartozó kérdésekre, részben pedig az EU hatáskörén kívül eső kérdésekre terjed ki. Ilyen helyzetben – amint ezt a fenti 22. pontban is kifejtettük – a vegyes jelleg nem politikai döntés, hanem jogi kötelezettség²⁵.
27. Emlékeztetni kell arra, hogy a vegyes megállapodások megkötése eljárási és politikai szempontból is összetett folyamat, amint azt a közelmúltbeli vegyes megállapodások megkötéséhez vezető folyamat is tanúsítja. Egy vegyes megállapodás hatálybalépéséhez nem csak az szükséges, hogy az EU megerősítse azt (a Tanács általi megkötés, rendszerint az Európai Parlament egyetértésének birtokában), hanem az is, hogy az EU összes tagállama is megerősítse, alkotmányos előírásainak megfelelően. Következésképpen az Uniónak – elvben – be kell várnia az összes tagállam általi megerősítést a saját maga általi megerősítéshez. Ez a folyamat hosszú időt vehet igénybe, és lefutása attól függ, hogy az összes tagállamban zökkenőmentesen zajlik-e a megerősítés vagy sem. Ezzel ellentétben egy kizárólagosan uniós megállapodás hatálybalépéséhez csak az szükséges, hogy az EU megerősítse azt, így a gyakorlatban rövidebb időt vehet igénybe a megkötése, mint egy vegyes megállapodásé.

D. Az Egyesült Királysággal létrejött kereskedelmi és együttműködési megállapodás konkrét esete

28. Anélkül, hogy belemennénk a kereskedelmi és együttműködési megállapodás különböző címeinek és rendelkezéseinek részletes vizsgálatába, a megállapodás gyors vizsgálata alapján megállapíthatjuk, hogy nem áll fenn a kötelező vegyes jelleg esete: az EU a megállapodás hatálya alá tartozó összes területen hatáskörrel bír.

---

²⁵ Lásd a 2/15. sz. vélemény (a *Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás*) (a 19. lábjegyzetben hivatkozott vélemény) 292. pontját. Lásd még a Tanács Jogi Szolgálatának az ST 12866/19 dokumentumban foglalt véleményét (a CETA beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszere), valamint az ST 6442/19 dokumentumban foglalt véleményét (ENSZ-egyezmény a beruházó és állam közötti választottbírói eljárásról).

29. E tekintetben a Jogi Szolgálat megjegyzi, hogy például a kereskedelemre, illetve a halászatra vonatkozó, a második rész első (Kereskedelem), illetve ötödik (Halászat) tárgykörében foglalt rendelkezések az EUMSZ 3. cikkének (1) bekezdése értelmében kizárólagos uniós hatáskörbe tartoznak. A megállapodás más rendelkezései, például a második rész második tárgykörének II. címében (A légi közlekedés biztonsága), illetve a harmadik részben (Bűnüldözési együttműködés és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés) foglalt rendelkezések olyan kérdésekre vonatkoznak, amelyek az Unió általi hatáskör-gyakorlás miatt kizárólagos uniós hatáskörbe kerültek, illetve amelyeket jórészt olyan uniós vívmányok fednek le, amelyeket a megállapodás érint vagy érinthet²⁶.
30. Ezzel szemben vannak olyan egyéb rendelkezések is – például a légi közlekedési forgalmi jogokkal kapcsolatosak –, amelyek megosztott, de belsőleg még nem gyakorolt uniós hatáskörbe tartoznak, és amelyek ezért csupán potenciálisan tartoznak uniós hatáskörbe. Ezekkel a potenciális hatáskörökkel kapcsolatban a Tanács az aláírásról szóló határozat elfogadásakor úgy dönthetne, hogy az EU gyakorolni kívánja ezt a nem kizárólagos potenciális hatáskört, ami által a kereskedelmi és együttműködési megállapodás kizárólagosan uniós megállapodássá válna.
31. Az aláírásról szóló határozat 2020. december 29-i elfogadásakor a Tanács ilyen politikai döntést hozott, amikor úgy határozott, hogy a potenciálisan uniós hatáskörbe tartozó területeken az EU gyakorolni kívánja hatáskörét. Az említett határozat már csak azért is joghatással bír, mivel a Tanács általi elfogadásának napján (azaz 2020. december 29-én) hatályba lépett, a kereskedelmi és együttműködési megállapodás pedig 2021. január 1-től ideiglenesen alkalmazandó. Következésképpen a megállapodást kizárólag az Uniónak kell megkötnie.
32. Ahogyan azt a fenti 21–25. pontban kifejtettük, az EU csak akkor köthet – a vonatkozó jogalappal összhangban – nemzetközi megállapodást, ha a Szerződések erre vonatkozó hatáskörrel ruházzák fel. Esetünkben a kereskedelmi és együttműködési megállapodást az EUMSZ 217. cikke mint anyagi jogalap és a vonatkozó eljárási jogalapok (az EUMSZ 218. cikkének (5) és (8) bekezdése) alapján írták alá és alkalmazzák ideiglenesen.

---

²⁶ Lásd többek között: Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1139 rendelete (2018. július 4.) a polgári légi közlekedés területén alkalmazandó közös szabályokról és az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynökségének létrehozásáról (HL L 212., 2018.8.22., 1. o.); Az Európai Parlament és a Tanács 2016/681 irányelve (2016. április 27.) az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról (HL L 119., 2016.5.4., 132. o.).

33. Az EUMSZ 217. cikke felhatalmazza az Uniót arra, hogy harmadik országokkal kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat kössön. Az ilyen megállapodásoknak azokra a területekre kell korlátozódnuk, amelyekre vonatkozóan a tagállamok a Szerződésben hatásköröket ruháztak át az Unióra a Szerződésben meghatározott célok elérése érdekében²⁷. Az EUMSZ 217. cikkére minden olyan esetben hivatkozni lehet jogalapként, amikor létezik uniós hatáskör – azaz amikor a Szerződés megfelelő hatáskört ruház az Unióra a megállapodás hatálya alá tartozó területeket illetően –, még akkor is, ha ezt a hatáskört az Unió nem gyakorolta teljes körűen, illetve ha csupán potenciális hatáskőről van szó. Az EUMSZ 217. cikke ugyanakkor nem használható jogalapként azokban az esetekben, ahol nincs mögöttes hatáskör, azaz az EUMSZ 217. cikke jogalapként való felhasználásának feltétele a mögöttes ágazati hatáskör megléte.
34. Az EUMSZ 217. cikke lehetővé teszi az EU számára, hogy egyhangú döntéssel az uniós hatáskörbe tartozó kérdések széles körére vonatkozó megállapodást kössön, még hozzá anélkül, hogy részletesen meg kellene határozni, hogy az EU mely területeken gyakorolta, illetve nem gyakorolta hatáskörét. Az ilyen megállapodások az uniós hatáskörbe tartozó összes területre kiterjedhetnek, függetlenül attól, hogy a vonatkozó ágazati jogalap egyhangú vagy minősített többségi szavazást követel-e meg, illetve attól, hogy potenciális, belsőleg még nem gyakorolt uniós hatáskőről van-e szó az adott területet illetően.

---

²⁷ Lásd: a Bíróság (nagytanács) 2014. december 18-i *Egyesült Királyság kontra Tanács* („szociális biztonsági rendszerek – Törökország”) ítélete, C-81/13, EU:C:2014:2449, 61–62. pont.

E. A szociális biztonsági rendszerek koordinálására és a légitözlekedési forgalmi jogokra vonatkozó megosztott uniós hatáskör gyakorlása az Egyesült Királysággal szemben

35. Az EU megosztott hatáskörrel rendelkezik például a szociális biztonsági rendszerek koordinálása (az EUMSZ 48. cikke) területén. Az EU több olyan megállapodást is kötött harmadik országokkal, amelyek szabályokat állapítanak meg a szociális biztonsági rendszerek koordinálása területén. Tipikusan ilyen megállapodások az EUMSZ 217. cikkén alapuló társulási megállapodások. Az, hogy a személyek szabad mozgása a felek között nem valósul meg teljes mértékben, nem képezi akadályát annak, hogy az Unió megállapodást kössön a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról²⁸. Mindaddig a harmadik országokkal létrejött olyan megállapodások, amelyek a szociális biztonsági rendszerek koordinálására is kiterjednek, általában vegyes megállapodásként kerültek megkötésre. Mivel azonban az EU hatáskörrel rendelkezik e területen, ez csupán politikai döntés kérdése. Az EU ugyanis úgy is dönthet, hogy hatáskörét külsőleg gyakorolva az adott megállapodást kizárólagosan uniós megállapodásként köti meg.
36. Hasonlóképpen, az EU megosztott hatáskörrel rendelkezik a légi közlekedés területén (az EUMSZ 91. cikke és 100. cikkének (2) bekezdése). Amint és amilyen mértékben az EU belsőleg gyakorolja ezt a megosztott hatáskört, kizárólagos külső hatásköre keletkezik az olyan kérdéseket illetően, amelyek a hatáskör belső gyakorlása folytán keletkezett belső szabályokat érintik. Mivel az EU még nem gyakorolta belsőleg ezt a megosztott hatáskört a harmadik országoknak biztosított forgalmi jogok tekintetében, az ilyen tartalmú, harmadik országokkal létrejött megállapodások sok esetben vegyes megállapodásként kerülnek megkötésre (fakultatív vegyes jelleg). A Tanács eldöntheti, hogy ezt a hatáskört kívánja-e külsőleg alkalmazni vagy sem.

---

²⁸ Törökországot illetően például a Bíróság azzal kompenzálta a szabad mozgás nem teljes körű voltát, hogy az EUMSZ 48. cikke mellett az EUMSZ 217. cikkét is anyagi jogalaprak minősítette azon uniós álláspont elfogadásához, amelyet az Uniónak az EU–Törökország társulási megállapodás által létrehozott társulási tanácsban kell képviselnie a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó rendelkezések elfogadásával kapcsolatban (lásd a „szociális biztonsági rendszerek – Törökország” ügyben hozott, a 27. lábjegyzetben hivatkozott ítélet 63. pontját).

F. Az EU megosztott (potenciális) hatásköre gyakorlásának joghatása a tagállamokra nézve

37. Ha az EU külső viszonylatban, egy adott harmadik országgal szemben gyakorolja a fent említett uniós hatásköröket, ez nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok ugyanarra a területre vonatkozóan gyakorolják saját hatáskörüket más harmadik országokkal szemben. Az Uniónak például több mint 20 éve légiközlekedési megállapodása²⁹ van Svájjal, amely a forgalmi jogokra is kiterjed. E megállapodás léte nem akadályozta a tagállamokat abban, hogy más harmadik országokkal forgalmi jogokról szóló megállapodásokat kössenek.
38. Ezért az a tény, hogy a Tanács az Egyesült Királysággal létrejött kereskedelmi és együttműködési megállapodás konkrét esetében egy kizárólagosan uniós megállapodás mellett döntött, nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy más harmadik országokkal szemben továbbra is gyakorolják saját hatásköreiket ugyanazon a potenciálisan uniós hatáskörbe tartozó területen. Az adott területre vonatkozó potenciális uniós hatáskörnek az Unió általi, az Egyesült Királysággal szembeni gyakorlása nem eredményez kizárólagosságot sem általánosságban az Unió más harmadik országokkal való kapcsolatait, sem pedig az egyéb harmadik országok vonatkozásában a forgalmi jogok területét illetően úgy, mintha a szóban forgó hatáskört az Unió belső viszonylatban gyakorolta volna. Ennek megfelelően az említett, megosztott hatáskörbe tartozó területeken a tagállamok továbbra is szabadon, a kereskedelmi és együttműködési megállapodás aláírása előtti feltételek mellett köthetnek nemzetközi megállapodásokat az Egyesült Királyságtól eltérő egyéb harmadik országokkal. A fenti 10. pontban kifejtettek szerint az aláírásról szóló határozat (15) preambulumbekzdése és 10. cikke kifejezetten megerősíti ezt a lehetőséget.

---

²⁹ Megállapodás az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között a légi közlekedésről, aláírva: 1999. június 21. (HL L 114., 2002.4.30., 73. o.).

G. A tagállamok által kötött esetleges kiegészítő megállapodásokra vonatkozó rendelkezések

39. A fentieken túlmenően a kereskedelmi és együttműködési megállapodás úgy rendelkezik, vagy legalábbis nem zárja ki azt, hogy a tagállamok kétoldalú megállapodásokat kössenek az Egyesült Királysággal a megállapodás hatálya alá tartozó konkrét kérdésekről a légi közlekedés, a vámügyi és a héával kapcsolatos közigazgatási együttműködés, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálása területén³⁰. A tagállamok ezt abban az esetben tehetik meg, ha a szóban forgó megállapodás összeegyeztethető az uniós joggal, nem ássa alá a megállapodás működését, valamint egyebekben összeegyeztethető az aláírásról szóló határozat 6–8. cikkében meghatározott feltételekkel, amely határozat előírja egy, a tagállamok és a Bizottság közötti belső tájékoztatási és együttműködési mechanizmust, amelynek keretében lehetőség nyílik a tagállamok által az Egyesült Királysággal az említett területeken kötendő kétoldalú megállapodások engedélyezésére.
40. Ez a belső mechanizmus a lojális együttműködés kötelezettségének a kifejeződése, amely az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdése³¹ értelmében a tagállamokat terheli, és amely általánosan érvényes és nem függ attól, hogy a szóban forgó hatáskör kizárólagos-e³². Ennek alapján a tagállamok kötelesek tartózkodni minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az uniós célkitűzések megvalósítását, valamint biztosítani, hogy az említett megállapodások összeegyeztethetők legyenek a kereskedelmi és együttműködési megállapodással és ne ássák alá annak működését. Ez a belső mechanizmus annyiban, amennyiben keretként szolgál a kereskedelmi és együttműködési megállapodást kiegészítő – a megállapodás által lehetővé tett, illetve nem tiltott – bizonyos kétoldalú megállapodások engedélyezéséhez, annak a ténynek is a megnyilvánulását képezi, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodás az uniós jog része, az EUMSZ 216. cikkének (2) bekezdése értelmében kötelező erejű, és ennél fogva elsőbbséget élvez.

---

³⁰ Lásd az AIRTRN.3. cikket és a héáról szóló jegyzőkönyv 41. cikkét.

³¹ Az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdése: „Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában. A tagállamok a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.”

³² A Bíróság (nagytanács) 2010. április 20-i Bizottság kontra Svédország ítélete, C-246/07, EU:C:2010:203, 71. pont.

41. A belső mechanizmus léte független a szóban forgó hatáskör jellegétől. A forgalmi jogok példáját alapul véve: a kereskedelmi és együttműködési megállapodásban az EU a külső hatáskörét gyakorolja bizonyos forgalmi jogokat illetően az Egyesült Királysággal szemben. Maga a kereskedelmi és együttműködési megállapodás is engedélyez bizonyos, a megállapodást kiegészítő kétoldalú megállapodásokat a megállapodásban meghatározott feltételekkel összhangban³³. A megállapodás ugyanakkor kifejezetten tiltja a megengedetteken kívüli kiegészítő megállapodásokat (AIRTRAN.23. cikk)³⁴. Az aláírásról szóló határozat 6. cikkében meghatározott belső engedélyezési mechanizmus szabályozza azt, hogy a megengedett kiegészítő megállapodásokat miként fogják engedélyezni. Következésképpen, ami a forgalmi jogokról szóló kiegészítő megállapodásokat illeti, az engedélyezési mechanizmus nem csupán a lojális együttműködés kötelezettségének a kifejeződése, hanem azért is szükséges, mert a forgalmi jogokra vonatkozó, megsztott és korábban nem gyakorolt külső hatáskörre az Egyesült Királyság tekintetében immár a kereskedelmi és együttműködési megállapodás rendelkezései az irányadók, amely megállapodás elsőbbséget élvez és az Egyesült Királyság vonatkozásában kizárólagos uniós hatáskör gyakorlását testesíti meg. Ahogyan azonban azt a 37–38. pontban kifejtettük, és ahogyan azt az aláírásról szóló határozat (15) preambulumbekzdése és 10. cikke is kifejezetten megerősíti, ez az uniós hatáskör az egyéb harmadik országok vonatkozásában nem kizárólagos.

---

³³ A kereskedelmi és együttműködési megállapodás AIRTRN.3. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „A (4) bekezdésnek megfelelően (kiegészítő megállapodások útján) kölcsönösen biztosított jogokra e cím rendelkezései irányadók.”

³⁴ „Az Egyesült Királyság és a tagállamok a területükre irányuló, a területükről kiinduló vagy a területükön belül végzett légi fuvarozással kapcsolatban az e címben kifejezetten meghatározottakon kívül – az AIRTRN.3. cikk 4. és 9. bekezdésében előírtak [forgalmi jogok] kivételével – más jogokat nem biztosíthatnak egymásnak.”

42. Végezetül a Jogi Szolgálat meg kívánja jegyezni – ahogyan azt a Coreper 2021. január 22-i ülésén is tette –, hogy a Bizottság által az aláírásról szóló határozat elfogadásával kapcsolatban tett, a Tanács 2020. december 29-i ülésének jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatban³⁵ foglaltakkal ellentétben nem látja jogi akadályát annak, hogy valamely, az EUMSZ 217. és 218. cikkén alapuló jogi aktus – például az aláírásról szóló határozat vagy a megállapodások megkötéséről szóló leendő tanácsi határozat – ilyen belső engedélyezési mechanizmust irányozzon elő az egyes tagállamok és az Egyesült Királyság közötti kétoldalú megállapodásokra vonatkozóan. Ilyen belső engedélyezési vagy felhatalmazási mechanizmus a vonatkozó ágazati anyagi jogalap alapján elfogadott jogi aktusban (azaz jogalkotási aktusban), vagy pedig nemzetközi megállapodás aláírásáról vagy megkötéséről szóló, a Tanács által elfogadott jogi aktusban³⁶ írható elő.

IV. KONKLÚZIÓ

43. Összegzésképpen a Tanács Jogi Szolgálat megerősíti azon álláspontját, amely szerint a kereskedelmi és együttműködési megállapodás megköthető az EUMSZ 217. cikke alapján kizárólagosan uniós megállapodásként, mivel kizárólag olyan területekre terjed ki, amelyekre vonatkozóan az EU – akár kizárólagos, akár potenciális – hatáskörrel rendelkezik. A Tanács az aláírásról szóló határozat 2020. december 29-i elfogadásakor ezt a megoldást választotta.

---

³⁵ 5525/20 ADD 1.

³⁶ A Jogi Szolgálat emlékeztet arra, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat 4. cikke hasonló belső mechanizmust hoz létre olyan, uniós hatáskörbe tartozó megállapodások tekintetében, amelyeket bizonyos tagállamok az említett rendelkezésben meghatározott feltételek mellett megköthetnek az Egyesült Királysággal (lásd a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2020. január 30-i (EU) 2020/135 tanácsi határozatot, HL L 29., 2020.1.31., 1. o.).